

KOTICEK GOSPODA DOROPOLJSKEGA

Spoštovani gospod Doropoljski!

Dovolite mi, da se tudi jaz oglasim v »Zvončku« in pokažem svoje veselje do njega. Letos sem ga prvič naročila. Ko sem ga dobila v roke, se je v meni zbudilo veliko veselje. Najbolj mi ugaja povest »Kocljeva osveta« in »Deklice iz preteklosti«. Napisala sem Vam kratko pomladansko pesemco.

P o m l a d.

Pomlad že bliža se,
na vrtu rožice razpne,
veselo ptički zapoje,
ljudem pomlad oznanjajo.

Vijolica dišeča
cvet ljubki prikazuje,
v veselje vsem ljudem
pomlad že oznanjuje.

Cvetoči maj se bliža,
čebele se bude,
razvijajo že krila,
cvetic se vesele.

Vljudno Vas pozdravlja

Avgusta Petračeva,
učenka osnovne šole v Guštanju.

Odgovor:

Ljuba Avgusta!

Sedaj, ko prihaja jesenski čas, radi čujemo pesem o pomladi: zbuja nam spomine na lepoto minulih dni in nam poživlja nade na cvetočo dobo, ki se je odmaknila od nas za daljne gore. Ta dvojni namen naj doseže tudi tvoja pesemca!

Spoštovani g. Doropoljski!

Ne zamerite, spoštovani g. Doropoljski, da se danes prvič oglašamo, dasi smo že več časa zvesti čitatelji Vašega cenjenega lista.

Mi smo namreč učenci III. razreda 2. oddržavne osnovne šole v Markovcih. Prebivamo čisto na severu Prekmurja ob državni meji. Tu čuvamo in branimo našo lepo in prostrano očetnjava. Dasi smo na robu naše kraljevine, smo vendar narodno zavedni in radi prebiramo razne liste.

Mi učenci smo nabrali nekaj denarja, drugo pa nam je dodala naše gospodična učiteljica, ki nam je »Zvonček« tudi naročila.

Najbolj nam ugaja povest »Kocljeva osveta«. Že komaj pričakujemo vsake številke »Zvončka«, ki ga takoj z veseljem prečitamo.

Vesililo nas bo, če boste objavili naš dopis v »Zvončku«.

Z odličnim spoštovanjem ostajamo
Vaši zvesti čitatelji.

V imenu razreda.
Anica Črnkova.

Odgovor:

Ljuba Anica!

Jako sem se razveselil tega pozdrava s skrajne severne naše državne meje. Odgovarjam na Tvoje ime, a moje odzdravno pismo velja vsem Tvojim součencem in součenkam, ki tako zvesto čuvajo in branijo našo lepo in prostrano očetnjava. Vidim, da imate vrlo gospodično učiteljico, ki ve, da mora iz vas vzgojiti zavedne, značajne in zveste državljane. Pozdravljam tudi njo in jo zahvaljam za plemenito delo! Zdravstvujte vsi! Delajte vsi!

Cenjeni gospod Doropoljski!

Dovolite, da Vam tudi jaz pišem nekoliko vrstic. Šele drugo leto sem naročen na »Zvonček«, a več let prej je bila moja sestra Marjanca naročena nanj.

Hodim v 5. razr. osnovne šole. V šoli me najbolj zanima geometrija, zemljepis in risanje, a tudi drugih predmetov se rad učim.

Lansko leto smo napravili izlet na Turjak, a letos nameravamo iti na Sušak.

Prosim, ako bi tudi moje pisemce uvrstili med svoje koticarje.

Z odličnim spoštovanjem

Vam vdani

Zlatko Demšar
v Mokronogu.

Odgovor:

Ljubi Zlatko!

Kaj je zamljepis in kaj je risanje, to vemo vsi. Morda pa je kdo med nami, ki še ne ve, kaj je to geometrija. Dej, prijatelj moj, razloži nam, kakor veš in znaš, da si ne bomo ubijali glave nad to tujo besedo, ampak da bomo vsi umeli, kaj in čemu je geometrija!

*

Dragi g. Doropoljski!

Oprostite, da Vas nadlegujem s tem pismom. Pisala sem Vam že namreč lansko leto enkrat; a žal, do danes še nisem dobila odgovora. Naročnica »Zvončka« sem že drugo leto, ker mi je list jako priljubljen in mu ostanem zvesta prijateljica.

Stara sem 10 let. Hodim v II. raz. I. odd. Poučujejo nas gosp. Ela Kmetova. Najrajša se učim zgodovine, ki me najbolj zanima.

Prosim, blagovolite sprejeti med svoje koticarje mene in tudi moje pisemce!

Vljudno Vas pozdravlja Vam vdana

Marija Žehljeva
v Bočni.

Odgovor:

Ljuba Marija!

Med pismi, ki čakajo na odgovor v koticu, ni Tvojega pisma. Morda nisi napisala točnega naslova, da se je Tvoje pismo zaleto kam drugam. Danes je napaka popravljena s tem, da si v koticu Ti s svojim pismom vred. — Zgodovina je v resnici zanimiv predmet: to je slika življenja in iz nje se učiš za življenje.

*

Cenjeni gospod Doropoljski!!

Ker že zadnje leto hodim v šolo in sem že tri leta naročnica »Zvončka«, Vam hočem pisati kratko pisemce. Pa tudi, kakor vidim, Vam Zvončkarji iz Mežiške doline prav nič ne pišejo.

Tako rada čitam »Zvončka« in željno pričakujem prihodnje številke. Sem namreč že radovedna, kaj se je potem zgodilo s Kocljem. Prosim Vas, da tudi mene sprejmete v svoj kotic in mi v prihodnji številki odgovorite.

Iskrene pozdrave Vam pošilja

Rezika Roženkova,
Guštanj-Ravne.

Odgovor:

Ljuba Rezika!

Ali ste v Mežiški dolini sami zaspanci? Ni tako! Saj si se Ti oglasila kot znanilka boljših dni, ko se bo ves mladi rod v tej dolini živahno gibal v veselju in napredku. Srčne pozdrave Tebi in vsem, ki jih zajema v svoj krog velika naša družina!

*

KOTIČKOV ZABAVNIK.

Povej nam kaj o tem junačku!

*

Polzek leze od goré...

Polzek leze od goré
deci kaže pa rogé;
oj, bežimo
in tecimo,
kar nas nesejo nogé —
polzek je za nami že...

Albin Čebular.